

SZARVASI UJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság s irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 ft. — kr.
Félévre 2 ft. 50 kr.
Negyedévre 1 ft. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
címzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szög 2 kr.
Azontelül 1 »

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdete-
nyekért termétek szerint, minden negyszög centimeter
után 3 kr. számítatik. — Állandó hirdetményeknél
kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Arpad, irodalmi
és nyomdai intézetbe küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A „SZARVASI UJSÁG”

1879. ÉVI JULIUS—DECZEMBERI FÉLÉVI FOLYAMÁRA.



VIDÉKI vállalatok missiója semmivel sem kevesebb, mint a központiaké; a különbség köztük csupán az, hogy míg ezek az általános érdekeket szolgálják tág körben: amazok az általános érdekek figyelembevételével, inkább a helyieket ölelik fel, melyek társadalmi létünkkel a legszorosabban forrvak össze.

Kell tehát, hogy a vidéki közlönyök kellőképp partoltassanak a közönség által. A szolgálat melyet nyújtanak, a társasélet fejlődésével függ össze; a társaséletével, melyben mindannyian élünk, cselekszünk.

A „Szarvasi Ujság” három év óta működik ez irányban s most midőn új félévet kezd meg: ismét csak azon elveket hangoztatja, melyek körül eddig munkált: a szabadelvű haladás elveit a közelet minden irányzatára nézve.

A „Szarvasi Ujság” ezentúl is a társadalmi közérdekek fejlesztője és hi öre leendő. Minden száma hozni fog helyi, megyei és általános érdekű társadalmi irányozásokat; mulattató és tanulságos apróbb közleményeket; országos és nagyvilági híreket; gazdasági és ipari közleményeket s idonként képeket is. Tárcajaja irodalmi becsü művek közlésével az irodalmi izlés fejlesztésén munkál, s Csarnok-rovata tudományos értekezéseket, úti-rajzokat s kritikai közleményeket hozand.

Hogy lapunk megyénk határain túl, szelesebb körben is elterjedést nyert, azt egyedüli munkatársainknak köszönhetjük, kiknek koszorúja bármely központi lapnak is díszére valnek.

A „Szarvasi Ujság” munkatársai maradnak továbbra is Dobsa Lajos, Csengey Gusztáv, Molnár György, Nogáll Janka, Hermann Ottó, Gáspár Imre, Gróf Vay Sarolta, Zsilinszky Mihály, Haan Lajos, Majthényi Flóra, Moravesik Géza, Béry Kelemen, E. Mikes Róza, Oláh Miklós, Mihály József, Dr. Hajnal István, Bánfi Zsigmond, Bácskay Albert, Zlinszky István, Rácz Mihály, Dr. Télessy József, Jancsovies István, Balthazar Lajos, Reviczky Gyula, Inczedy László, Sándor Kálmán, Dengi János, Gelléry Mór.

A megye minden egyes pontján rendes levelezőink vannak, kik hetenként tudósítják lapunkat a társasélet mozzanatairól.

Ajánljuk a „Szarvasi Ujság”-ot közönségünk szíves figyelmébe s felkérjük törzs-előfizetőinket, miszerint gyűjtőknek tekintve magukat, lapunkat ismerőseik s különösen a nép között, úgy mint eddig, ezentúl is terjeszteni szíveskedjenek.

A „Szarvasi Ujság” előfizetési ára:

A július-szeptemberi évnegyedre 1 ft 25 kr.

A július-decemberi félévre 2 „ 50 „

Gyűjtők 5 előfizető után tisztelet-példányban részesülnek.

== Az előfizetési pénzek legcélszerűbben póstautalványon, Szarvasra a Szarvasi Ujság kiadóhivatalába küldendők.

Szarvason, 1879. évi júniushó 29-én.

Sipos Soma,

a „Szarvasi Ujság” szerkesztője és kiadója, s az „Arpad” irodalmi és nyomdai intézet tulajdonosa.

Nemzeti érdek.

Művészet és ipar ikertestvérek. A szép és hasznos szövetkezve fejlesztik az emberi társadalmat, mely természetes állapotában csak nyersanyag, műveltséget a munka és az izlés szereznek neki. Az egyes ember és a nép szellemi tehetségei s testi ereje korlátolt, míg nincs egyéb gondja, mint az egyszerű táplálás; de midőn a képzett szellem igényei növekednek, s lakást, ruházatot, konyha csint, változást és gazdaságot kíván, s az ész tudományt, nyomtatott betűt, a szem szép rajzot, a fül jó zenét: akkor a munka ereje hatványoztatik, az építés architecturává lesz, a butor faragvány és stíl, az edény forma s festmény, a kelme szín s divat és minden törekvés versenyt keres abban, hogy újat, szebbet, jobbat állítson elé a kopott formák s hitványabb anyagok helyébe. A kéz nem győzi többé a nagy munkát s gépet állít maga helyett dolgozni; a föld sem úgy terem, mint azelőtt, mert az is gépre termel s válogatva külföldről hozott gyümölcsfajokat lát nőni kertjében, s idegen faj tenyész-állatokat táplál fűvével. Műhelyekkel népesednek meg a városok, hol ezelőtt csak tanyára járó nép lakott s költötte télen el, mit nyáron termesztett; nagy telepekben jól szervezett munka halomra dolgozza fel a nyers anyagot, hol ezelőtt csak egyes mesterember dolgozott, ha megrendelést kapott; a piacon, hol hajdan a görög üres

boltjában ásilozott, kereskedések változatos sora nyílik s árul osztályozott portékát nagy választékban; a nagy termelés, hogy elszállítsa a nemzeti munka gyümölcseit a vásárra, nem győzi többé az ökrös szekérrel s nem hajtja ostorral a lábas jószágot, hanem vasútra rakja s hosszú vonattal küldi külföldre; a nemzet munkásai nem érik be itthon a mesterség tanulásával, hanem ezerszámra kimennek Bécsbe, Párizsba, Londonba s tanulnak mintát, modort, ügyességet, szerszámot, önérzetet s életmódot; s kik vagyonnal születtek s uraknak tartják magukat, nyugaton megfordultak mind, s láttak földet, mely rosszabb talajon többet ad s többet ér, mint a magyar alföld, s láttak solid vagyont polgári kezekben, melyek dolgoznak s mely messze fölülmulja örökségük értékét, és tapasztalták, hogy több műveltség kevesebb áldozattal s fáradsággal több, és nemesebb élvezetet nyújt, mint istáló, agár, kártya, bor és pipa. Így hát a múlt idők letűnni fognak, elfoszlanak és jön egy új idő, a korszak, melyben Magyarország belép a modern államok társadalmába, megszűnik tisztán nyerstermelő ország lenni és — iparkodik.

E változásnak állunk küszöbén.

Nem lehet másként. A vad indiánok elpusztultak, mert nem akartak felhagyni a vadászattal. Magyarország földje idegen kézre kerül, mert nem termeljük itthon iparszükségleteinket, hanem contóra vesszük

T Á R S A

Tavaszi-ének.



Mért szálltok ablakomra
Vidám napsugarak?
Mért hoztad ereszemre
Kis lecském, dalodat?
Mit bőlíntok be hozzám
Virágos ilar-ágak?
Szívemben nincs viszhangja
A kikelet szavának.

De másként volt is egykor,
Csak egy-két év előtt,
Gyönyörtelt szívvel jártam
Az éledő mezőt.
Nekem mondtak legszebb dalt
Pacsirták s csalogányok,
És együtt üdvözöltük
Az ébredő világot.

Mért kelle megtanulnom,
Hogy mind e pompa fény,
Illat, sugár, madárdal,
Csak röpké tünetény.
Alig, hogy született még.

Már az enyészet várja,
És többé nem jön élet
A romboló halálra.

Azt mondd: nincs enyészet,
Csak örök változás, —
Hidd el tudós barátom,
Ez nem vigasztalás.
A szétporlott virághól,
Lehet, új rózsá nő ki,
Mégsemmisült örökre,
Mely elhervadt, a régi.

Új lény támad poromból,
De az nem leszek én,
Elvész, mi lényegem volt,
Örökre: az egy én.
Mit ér nekem, ha fenmarad
A mindenség egészben,
Ha én, mint a futó árny,
Örökre elenyésem!

Te ifju, szép virágszál
Hűs árnyú ligetek,
Élvezzetek ki gyorsan
Szerelmet, életet.

a külföldtől. Magyarországon az iparkérdés nemzeti létkérdés. Ez igazságot a magyar nemzet felfogta.

És a magyar nemzet képes ipart fejleszteni. Ez a másik igazság. Iparos osztálya főkében szegény és számra csekély, de értelemre gazdag és törekvésre jeles. A magyar iparos egészen életre való, dolgozni tud és szeret. A magyar ipar fejlődés-képes, ha versenyképessé tétetik. Van jó és olcsó nyersanyaga és van eléggé képzett és vállalkozó iparos-osztály, mely kedvező viszonyok közt hamarosan azon polczra emelné a hazai ipart, melyre fel-emelkednie kell, hogy az országot az iparos országok közé emelje, a földművelésnek és az államnak nagy hasznára. A magyar iparosnak csak olcsóbb tőke kell most tőkéje alig van — és a hazai piacon csak annyivédelemben részesül, mennyiben minden állam — az osztrák is — részesíti iparosait a külföldi versenyellen, hogy talpra állhasson.

Helyes ipari és kereskedelmi politikára van szükség csak, hogy Magyarországon az ipar virágzásnak induljon, ez a székesfehérvári országos kiállítás tapasztalata. Egy Colbert kell Magyarországnak!

Nemzetgazdasági politikánk fejlesztése inná mulhatlan követelmény; míg ez nem érvényesíti magát hivatása teljével: addig iparunk s általában közgazdaságunk a többi európai cultur államoké mellett

messze hátramarad, megbénítva a nemzettest életét.

A székesfehérvári kiállítás reményt nyújt arra, hogy a társadalomnak az iparfejlesztés körül újabban kifejtett munkálkodásához a kormány teljes részvétét adja; hogy mindazon vitalis nemzeti érdekek, melyek az iparügy fejlesztésén sarkalnak: a kormány részéről is ápoltatni fognak, kétségtelenné lévén téve immár az, hogy a magyar-ipar mindenben versenyképes.

Reméljük, hogy a közel-jövőben mind az egy-értelműleg véghez fog vitetni parlamentünk részéről a magyar ipar és kereskedelem mint nemzeti közérdek tárgyában, mi eddig téves szempontokból mellőztetett. A társadalom tendenciája kell hogy a politika irányát is megszabja, s mert a társadalom az iparügy kultiválásával kívánságának világos jeleit adja mindazon reformok megtételére, melyek azzal egybefüggenek: remélünk kell, hogy az önálló vámterület s az ezzel összefüggő előnyösebb kereskedelmi szerződések a közel jövőben érvényesíteni fognak, megfelelőleg az általános honi érdekeknek.

A székesfehérvári országos kiállitáson a nemzet és kormánya látta hogy iparosai haladni tudnak és akarnak, a nemzet először érzett egyetl iparosaival itt az idő, hogy kormány és nemzet, a politikai és társadalmi tevékenység, valahára saját ipari érdekeit belterjesen és nemzetközi irányban teljes érvényre, s önállóságra segítse.

S. S.

Jő a halál sietve
S szél sir az avaron,
Mint ifju hit tört romján
Halotti bús dalom.

INCZÉDY LÁSZLÓ.

Egy nő kit a világ elítél.

— Beszély. —

Zlinszky Istvántól.

I. RÉSZ

(Melyben az olvasó hajlandó a világgal szavazni.)

I.

Csókássy Balázs ur, isten segede!mével, átugrotta már az ötvenedik élet, s haja között két annyi volt a fehér, mint a fekete szál; termete sem hasonlított a bérei fenyőhöz, hanem inkább a bércoldalán sínylődő girbe-gurba eserjéhez, a mikor eszébe jutott, hogy ideje lenne már asszonyt hozni az ősi fészekbe!

Csókássy Balázs urnak e szándékát helyben hagyhatnók, ha azon bizonyos népfajhoz tartozott volna, melyről „Bolond Miska” feljegyzé, miszerint csak negyven éves korában jön meg az esze, de azonnal el is megy: de töle el nem lehetett volna vitatni a tősgyökeres magyar származást, mert azonnal az ősök csarnokát tárta volna fel a kételkedő előtt, a hol pedig vagy harmincz ösatya függött a falon penészes diófakerekekben, egyik torzabb alak a másiknál! . . .

Tehát Balázs ur fejébe vette, hogy meg kell nősnie, és pedig minél előbb, mert az idő gyorsan halad, utóbb is

késő lesz, pedig a csókai Csókássy családnak kihálnia nem szabad!

A mit pedig ő egyszer a fejébe vett, megmaradt az abban, bármit beszéltek is, nem hajtott ő sem jó szóra; sem tanácsra.

Előhivatali tisztartóját, — ki egyszersmind a titoknoki hivatalt is vivé ura körül, — s olykor a fontosabb családi ügyekben is kikérte, — vagy is inkább kiharancsolta tanácsát Balázs ur, a mi ugyanesak arra való volt, hogy a szegény öregot jól lepirongathassa, ha valami nem kedvére való tanácsot talált adni.

Pál gazda, a tisztartó megjelent.

Balázs urral nagyon egykoru volt a legény, — de még valamivel öszebb, mintán nem élte oly könnyen világát, miként ura.

Döbrönyi Pál urat még a debreczeni kollegiumból hozta magával Balázs ur az atyai házhoz, itt azután szülei halála után megtette tisztartónak, semmi fizetés, hanem annál szabadabb — lopásra; és azért maradt Döbrönyi uram holta napjáig szegény ember, mert ő ehhez nem tudott!

— Ülj le Palkó! — Így fogadta Balázs ur tisztartóját, — fontos dologban akarom tanácsodat kérni, azért összeszedd eszedet, nehogy bolondul felelj.

Pál ur hosszas szabadkozás után leült az egyik sarokba, mintán tarka kendőjével a port leveré a székről, nehogy pukovai posztóból készült kimondhatatlanja magára szedje azt.

— Hát Palkó — kezdé Balázs ur — én azt gondoltam, hogy nem ér így az én életem már egy lakovát sem; eljár az idő, maholnap megtalálok halni, s még csak az sem lesz, a ki szememet lecsukja, és síromra egy pár könyűt hullasson . . .

— Dehogy nem, dehogy nem, már hová gondol a tens ur! hát a Sándor urfi, meg az öreg Pál mire valok? ha ugyan

CSARNOK.

BÉKÉSMEGYEI KÖVETI UTASÍTÁSOK 1843 BÓL.

— Művelődéstörténelmi adatok. —

Közlő: SIPOS SOMA.

Az 1848-iki nagy nemzeti válságig az országgyűlési követek hazánkban küldöik által utasításokkal látattak el, melyek voltaképen nem voltak egyebek, mint a választó közönség által előírt programok. Ez utasítások szabták meg az irányt, melyben a követeknek működniök kellett, olyannyira, hogy ha az illető követ ellenkezőleg járt el, a küldöiknek jogában állott őt visszahívni, s mással tölteni be helyét.

E követi utasítások szerkesztése czéljából a megyei közgyűlés által egy bizottmány lett kiküldve, mely a megyei első alispán elnöklése alatt megyei táblabírákból, esküdtekből s más tisztviselekből alakított.

Ez utasítások a korra, melyben hozattak, s a közszellemre, melynek hatása alatt szülemlettek igen érdekes világitást ejtenek. Így, megyénk követi utasításai közül az 1843-ik évben hozottak, melyek kezeink között vannak, fényes bizonyítékát adják megyénk szabadelvű törekvéseinek számos oly reform kérdéssel szemben, melyek csak a közelmúltban oldottak meg.

Az 1843-iki megyei követi utasítások szerkesztésével az 1842-ik évi szept. 21-én tartott megyei közgyűlés alkalmával Novák Antal első alispán elnöklése alatt ifj. gr. Wenkheim József, b. Wenkheim László, Beliczey József, Omazta Zsigmond, Boczkó Dániel, Novák Ferencz, Szegheő József táblabírák és Simay Kajétán uti s vízi főbiztos, Szombathelyi Antal tiszti főügyész, Kis János főszolgabíró, Tomcsanyi József

a felséges istennek tetszik az én életem fonalat hosszabbra nyújtani? . . . és az öreg könyezni kezdett.

— No no! ne sirj, hiszen nem akarok ám én még meghalni, nem biz én, sőt csak ezután akarok élni! . . . No, nem talátlad még el, hogy mit akarok?

Döbrönyi uram hirtelenében mindent össze-vissza gondolt, de a házasság sehogysem akart eszébe jutni.

— Hát, . . . hát, talán Sándor urfit akarja a ténstur megházasítani, vagy egy árva gyereket akar örökbe felfogadni, vagy . . .

— Vén bolond vagy Pál fiam! Nem akarok én senki porontyát felfogadni, adhat nekem még azt az ég más uton is, mert, — magam akarok megházasodni! . . .

Döbrönyi uram felugrott a székről, s kevés hija volt, miszerint kötelekért nem szaladt, hogy esztét vesztett urát megköltözze.

— Ugyan hová gondol a ténstur, ugyan ne tréfáljon!

— Nem tréfa ez Palkó, csak adj tanácsot hogy kit vegyek el?

— Bizony nagy jó úram, késő lesz most már hozzáfogni, előbb kellett volna vagy huszonöt esztendővel, . . . de ha már csakugyan meg kell lenni, hát legjobbnak látnám özvegy Piruliné asszonyságot, ki . . .

— Micsoda! . . . hogy ajánlhat kend nekem olyan vén boszorkányt, olyan égetni való vén seprűt, ki csak pletykát úzni, meg kávét inni tud; jobban rágd meg a szót, mielőtt kimondanád!

— Engedelmet kérek, — hát talán jó lenne Rózsay Eulália kisasszony?

— Hadd el, hiszen ott már a rózsák elhullottak, csak a tövisek maradtak meg . . . Én azt gondolom, hogy legjobb

szolgabíró, Ambrus Lajos esküdt, Karassay István tiszteletbeli fő-, Tormássy János t. aljegyző bizattak meg, kik gyűlésüket 1843 január hó 11-én kezdék meg.

Tekintve ez utasításoknak érdekes voltát, néhányat közülünk belőlök e lapokon. Az utasítások fejezetének 3-ik pontja a következőket tartalmazza:

„Országgyűlési szabad ujság és sajtótárgyában.

A mennyiben az óhajtott nyilvánosság természete azt is hozná magával, hogy nem csak a kerületi, hanem az országos tanácskozások is legottan juthassanak közludomásra, ezen kívánság pedig leginkább egy országgyűlési szabad ujságnak kiadhatása által lehetne megközelíthető; minthogy ezen már egy ízben országgyűlésileg megkísérlett szabad ujságnak létesíthetése, az országos irományok útmutatása szerint országgyűlésileg is a sajtó törvények elhatározásánál találtatott volna egyedül elintézhetőnek: itten látná helyét a küldöttség, hogy az értelmi súly és műveltség erényes és polgári kifejlődésének és előhaladásának valóságos zsibbasztó féke, az előjáró censura eltöröltetvén, a közszükségen új sajtó törvények által segítsék. Mire nézve a sajtó tárgyában oda vélné követ urakat a küldöttség utasítandóknak, hogy a sajtó törvények kidolgozására egy küldöttségnek kineveztetését szorgalmazzák, mely az országgyűlés folyamata alatt még törvény javaslatait elkészítvén, azok a haza törvényhatóságaival eleve oly végből közöltessenek, hogy a feladás nagyságának megfelelőleg szinte ezen országgyűlésre még utasítások adathassanak. Az esetre pedig, ha az ország többsége a sajtó kérdésének azonnali tetteges elhatározásába becsatlakozni kívánna, és így a sajtó törvényi munkálat kidolgozásának eleve közölhetésétől elesni kénytelenítenének, minden esetre legalább oda munkálni igyekezzenek, hogy az előjáró censura megsemmisítésével

lenne Varjassy birtokos-társam Vilma leánykája, ki jó, szelíd, erkölcsös gyermek, s még ezekhez takarékos gazdasszony is. Nos, mit gondolsz Palkó? . . . No csak ki vele.

— Hát, . . . hát, csak azt vagyok bátor gondolni, hogy fiatal lesz egy kicsinyt ténsturamhoz vagy mi? . . .

— Hiszen majd öregebb lesz az Pál, hiszen minden napon egy nap mulik . . .

— Igaz biz az ténsturam.

Látta Pál ur, hogy már itt híjában ellenkeznék, mert ezt az ő ura fejébe vette, onnan többé ki nem verheti, helyben hagyta tehát inkább, nehogy újabb leszidatást idézzen elő.

— Azért tehát Palkó, válassz ki ruháim közül egy öltözetet — az ócskábbakból, — mert biz a tied nem valami fényes, — s holnap az igáskocsimat rakasd meg sikulai almával, s vidd el Varjassy barátomnak, s azután légy ott pár napig bármilyen ügy alatt, s iparkodjál kitudni, hogy van-e valakije a szép Vilmának, mert tudod Palkó, öregségemre nem szeretnék kosarat kapni, ez elvennem minden kedvem és bátorságomat a házasságtól.

— Értem tekintetes uram; csupa szem s fül lesznek!

A tisztartó másnap megindult, s a rendelet szerint ott töltötte a három napot, mert az egyik kerék a falu alatt kidőlt.

Három nap után visszatért Pál ur, s ily formán adott számot utja eredményéről:

— Megjöttem ténsturam.

— Nos mi jót hoztál fiam Pál?

— Nem sok biz az ténsturam! Hát hogy sorban menjek, midőn már a falu alá értem, láttam, hogy sem a kerék nem akar törni, hej! mert ugyan jó száraz fából csinálta azt János mester, s ugyan meg is volt ám vasalva emberül! A ló

a szabad bírák választása és nyilvánosság, ezen a szabad sajtó nélkülözhetlen elvei a hozandó sajtó törvényekben a lehelőségig mentesítve legyenek."

Érdekes az utasítások II. fejezetének 6-ik pontja, mely a következő:

„A nyelv és nemzetiség tárgyában.

A nemzeti egységet gátló körülmények közt főtökintetést érdemel a nyelv különbség. Hazáját hön szerető s nemzeti-ségét a polgárisodás magasabb s díszesebb fokára emelni törekvő hon polgárának legfőbb feladatai közé számítható tehát nemzeti erősülést a honi nyelv egységében feltalálhatni. Örömmel tudja a küldöttség, minő előlépések tétettek eddig elé is már a nyelv ügyében, törvényjavaslatok terjesztettek fel Ő Felségének a legközelebbi múlt országgyűlés alatt a honi nyelv emelése s divatosabbá tétele tekintetében, előlépések azok, minden esetre pedig hasznosak és nem esekély követke-zésűek a hazai törvényes nyelv egysége elérésére. Mind ezekkel azonban meg nem elégedve, a megkezdett előhala-dás ösvényén még több tenni valókra is óhajtaná kiterjeszteni a törvényhozás figyelmét a küldöttség. Jelenen, mivel a közelebbi múlt országgyűlés alkalmával a nyelv ügyében felterjesztett tör-vényjavaslatnak némely pontjai Ő Felsége által el nem fo-gadtatván, még törvényes erőre nem emeltettek volna, mind azok törvénybe íratását kívánná továbbá is szorgalmaztatni. Tör-vényesíteni, hogy magyar nyelven szerkezett úti levelek, vándor könyvek és minden nemű hivatalos írományok, a viszo-nosság is úgy hozván magával, az egész Ausztriai birodalomban elfogadtassanak. A magyar korona birtokaiban tanyázó ezredek magyar nyelven levelezni tartozzanak. — Helyin véli még a küldöttség itten elmélkedve kiterjeszteni figyelmét azon okokra, melyek eddig elé minden üdves nyelv törvények mel-lett a honi nyelv gyarapodhatása akadályul tekinthetők. És

sem akart megsántulni; gondolkozni kezdtem, hogy mit tegyek? A lovat sántítom-e meg, vagy a kereket zúzom össze? hosz-szas gondolkodás után abban állapodtam meg, hogy jobb lesz a kereket törni össze, mert azt a bognár könnyen helyre hozza, de ha a lovat sántítom meg, a falu kovácsa fél esz-tendő alatt sem hozza jóra, s bele kerül tensuramnak vagy száz forintjába! . . .

— Csak röviden Palkó, a dologra; a szép Vilmáról beszélj.

— Az öreg úr . . .

— Ne beszélj nekem az öreg úrról! . . .

— Hát az öreg úr, — folytatá a tisztartó, nem hagyva magát sodrából kivenni, igen szívesen kérdezősködött tensuram állapotja felől, még az is kérdezte, hogy: még sem gondolta rá magát az én barátom a házasságra? mire én majd ki kottyantottam, hogy de bizony abban sántikál! de az a gyönyörűséges kisasszony belé vágott az alyja szavába, s azt mondta . . .

— Nő, mit mondott? . . . csak egymásután!

— Hát azt mondta hogy: bizony jól tenné Balázs bácsi, ha már megházasodnék, mert majd ma holnap kifogy az időből.

— Azt mondta, te Palkó, csakugyan azt mondta?

— Azt biz a, és még mást is mondott ám! . . .

— Hamar fiam Pál, csak beszélj, hát még mást is mon-dott?

— Hm! hát azt feleltem neki; ugyan édes jó kisasszony ki menne hozzá az én uramhoz, hiszen eljárt már annak az ideje . . .

— Ezt ugyan bolondul mondta kend hallja! . . hát azután mit felelt?

— Hát azt felelte: Dehogy járt, dehogy járt, kapna biz

ha örszemekkel betekint a törvényekbe az óhajtott siker hiu-sulását nem annyira a részletes rendelkezési fogyatkozások, mint inkább a törvényhozásnak a nyelvtörvények végrehaj-tása biztosításáról felejtett gondoskodásában találja fel. Né-melyütt ugyanis ki van mondva, hogy Ő Felsége fog a tör-vényes sikerről gondoskodni, másutt pedig és legtöbb helyütt a sikerre nézve még csak általános biztosítás sincs. Innét magyarázható az, hogy a legfőbb végrehajtó hatalom a tör-vény határozatlan rendelkezésénél fogva a honi institutiók természete szerint a törvényhatóságok pedig azért, mert a törvény a végrehajtás módjáról egyenesen nem gondolkodott, mulasztván a végrehajtást, következhetek könnyen a törvény-szegések, melyek a nyelv törvények célját hiúsíták.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

Vasutunk indóháza az eddigi jelekből ítélve városunk élénk forgalmához, s általában népességéhez és különösen a a vasutügy körül kifejtett majdnem példátlan áldozatkészségé-hez képest: igen kisszerűnek ígérkezik. A vasuttársulat kissé méltányosabb lehetne e részben, s még nem lenne késő dí-szesebb terv szerint építeni ezen nem csupán üzleti szem-pontok alá eső épületet, mely végre is e szép vállalat határ-köve lesz. — Csodáljuk, hogy a szarvasi érdekeltség a kis-szerű terv ellen nem szólalt fel annak idején, holott az, bi-zonyára eleve be volt mutatva.

— **Orosházáról** írják, hogy ott élénk társaséleti moz-galmat idézett elő gróf Károlyi István ur látogatása juniushó 26-án, ki azon célból utazott le, hogy meglátssa beszámoló beszédét küldetéséről, melyre két orosházi ipartársulat által fel-

ő még feleséget, akár milyet a kár én is hozzá men-nék ha megkérne . . .

— Igazat beszélsz Palkó?

— Mint a szent írás, olyan igaz minden szavam!

— Gyere ide Palkó hadd csóköljalak meg! . . . Mai nap-tól directorom vagy, s egy pár uj eszímával megjavítom a fizetésedet . . .

II.

Minek írjam ide mind azt, a mi Balázs úr házában a legközelebbi hét alatt történt? Minek írjam le, hogy a ház újra vakolva és meszelve lön, s hogy új butorzat foglalá el a régi helyét; elég, ha annyit mondok, hogy egy hó múlva Varjassy Vilma kisasszonyt úgy hívták, hogy Csókássiné ő nagysága!

Hogy mehetett hozzá ahhoz a vén emberhez az a gyer-mek leány? — Kérde edes olvasóm.

Azon én is eleget csodálkozom, de régen mondom már, hogy maho'nap kétségbe kell esnünk a nők izlése felett. — Azután meg Csókási ur gazdag volt; pár ezer hold földnek és még sok más olyannak az ura, a mi egy kényén-kedvén nevelt leány előtt eléggé kecségtető mézes madzag arra, hogy érte élet-üdvét kockára tegye! — No de a szép Vilmának egyéb, nemesebb okai s lehetett, azért ne törjünk felette páleztát.

Varjassy urnak alig volt már egyebe, mint őseiről ma-radt neve, — és erre már akkor sem sokat adtak; — le-ányát az első növeldeben képezteté, s midőn haza vitte is a szülői házhoz, nem igen volt szabad egyébbel foglalkoznia a nagyon szeretett egyetlennek, mint zongorája billentyűit ütögtetni hófehér ujaeskaival, s a francia regények sikkulós jelenetein kacagnia! . .

(Folyt. köv.)

kéretelt az iparos congressus alkalmából. A derék ifju gróf, ki újabban azon nemes mozgalom élére állt, melyet gr. Zichy Jenő indított meg az iparfejlesztés érdekében: a községházánál adá elő az országos iparos kongresszuson történt mozzanatok, vonatkozván beszédében azon pohárköszöntésre, melyet a congressus bankettjén mondott, hozzá tévén az abban hangoztatott jeligéjéhez: „magyarság, szorgalom, becsületesség” még egy negyediket a „takarékoságot”. — Este a gróf úr tiszteletére közvacsora rendeztetett, több mint kétszáz terítéssel, melyen számos toaszt mondott az ünnepeltre, ki hosszabb pohárköszöntésben viszonzá azokat, folyton hangsúlyozván azt, miszerint Magyarország boldogulásának alapja csak a munka, a józan ipar lehet.

— **Tűzlárma** riasztá fel városunk lakosságot f. hó 3-án délutáni 6 órakor. Egyszerre két helyen is ütött ki tűz, a somorin és tuzok-utczákban; emezt azonban gyorsan elfojták, míg amaz teljesen felemészte egy házat mellékepületeivel együtt. Ez utóbbi tűzhöz a segély már későn érkezett. A tűz órák óta lapanghatott a padláson, s midőn észrevétezt, már a tetőzet lángban állott. Mint mondják a tűz pálinka-égetésből származott, melyet oly helyen folytatott egy öreg nő, hol a kémény már rongált állapotban volt. Intés ez arra, hogy rendészeti közegeink csak oly helyen engedélyezzék ezentul a pálinka-égetést, mely teljes biztonságot nyújt minden eshetőséges tűzveszély ellen. — Népünk páratlan részvétele folytán a szomszédos házak teljesen mentve lettek a veszélytől, a zsarátnokban álló tetőzet rövid idő alatt szét lett verve, oly ügyességgel, mintha csak tanult tűzoltók teljesítették volna az oltást. A vízipuskák is elég gyorsan a helyszínén termettek; de ismét behívták azt, hogy ódon szerkezetüknél fogva a célznak eléggé meg nem felelhetnek; hogy esőveik sem a szobákba, sem a tetőzetre nem vezethetők s így az oltást észszerűen nem lehet eszközölni velök. Valóban ideje lenne már, ha városunk néhány újabb szerkezetű vízipuskát szerezne be, melyekből egy darab több oltási képességgel bír, mint két-három darab régi szerkezetű.

— **A békési ág. hitv. esperesség** f. hó 3-án s következő napjain tartá Nagylakon rendes évi közgyűlését. A közgyűlés előtt gyámintézeti istentisztelet tartatott, melyen ifj. Jeszenszky Károly mező-berényi lelkész úr tartott szónoklatot.

— **A békésmegyei gazdasági és iparmúzeum** mielőbbi megnyitása valószínűvé van téve azon öröndetes körülmény folytán melyszerint a kormány igen sok becses gazdasági és ipari tárgyat ajándékozott e célra azok közül, melyek a közelébb véget ért székesfehérvári kiállításon, mint a kormány birtokok kiállítványai szerepeltek. A nagy becsű adomány Zsilinszky Mihály orsz. gyűlési képviselő úr közbenjárásának köszönhető, ki ez intézmény létrejötte körül kiváló érdemeket szerzett magának.

— **A békési evang. esperesség felügyelőségéről** Kemény Mihály szolnok-dobokamegyei tanfelügyelő úr lemondván: az új választás élénken foglalkoztatja az érdekletteket. Jelöltekül e díszes állásra Osztróczky J. földbirtokos, Zsilinszky Mihály képviselő és Janesovics Pál alispán urakat emlegetik.

— **Az eperjesi collegium jogakademiájában** a jövő 1879—80-ik iskolai év elejétől fogva a szabályszerű előadások mind a négy folyamán megfognak kezdetni. — A szabályszerű beiratások ideje 1879-ik évi szeptember 1—8-ig tart. Végh Dániel coll. jegyző.

Fővárosi hírek Dr. Somhegyi Ferencz a kegyesrendű szerzet provinciális, budapesti egyetemi tanár f. hó 1-én 67 éves korában elhunyt. — **Budapesten** egymást érik a rablások, gyilkosságok. Közelébb a váci uton ismeretlen tettesek egy Neumann nevű marhakereskedőt gyilkoltak meg; Junius hó 30-án a császár fürdő mellett Morsányi Sándor vasuti tisztviselőt éjjeli 11 órakor megátámadták s életveszélyesen megsebesíték. — **Zichy** államtitkár Asbóth budapesti hírlapíró felhívta abbéli állításának bebizonyítására, melysze-

rint a hírhedt rendjel ügyben ő is részes lett volna. Asbóth azonban mindeddig nem tudta bizonyítékait előadni, hanem lovagias elégtételt ajánlott fel addig is míg azokat állítólag előszerzi. Zichy ezt visszautasítá, s Asbóthot rágalmozónak nyilvánítá ki. — **A só árát** a kormány felemelte s pedig 100 kilogrammonként megfelelő arányban az egyes sóhivataloknál, kivéve a bártfai, tiszaujváki és zsolnai sóhivatalokat, hol leszállították az árak.

— **Üdvös mozgalom.** A székesfehérvári kiállítás alkalmával megindított mozgalmak főintézői nevezesen gr. Zichy Jenő gr. Desewffy Aurel gr. Nádasdy Ferencz s többen már a napokban találkozni fognak a fővárosban megbeszélni azon teendőket, melyek a kiállítás bezárása után első sorban megindítandók lesznek a végből, hogy a közigazgatás emelésére irányuló törekvések ne pusztán hű szavakból álljanak, hanem hogy azoknak minél előbb nyilvánuló tetteges eredménye legyen.

Nagyvilági hírek. A Bonapártékről. A „Gaulois” párisi lap közli az elesett Napoleon végrendeletének szövegét. A végrendelet magánügyekről intézkedik, de van hozzá csatolva egy pótvégrendelet, mely így szól: „Nem szükséges anyámnak ajánlanom, hogy semmit el ne mulasszon nagybátyám és atyám emlékeztetének védelmére. Kérem tartalisa ezt emlékeztetésben, a míg Bonaparték s a császári ügy képviselői lesznek. — Házunk kötelességei országunk iránt nem szűnnek meg az én életemmel, ha én meghallam, ez a feladat, I. Napoleon és III. Napoleon műve, Jérôme Napoleon hg. legidősebb fiára száll át. Reménylem, hogy szeretett anyám az ő minden erővel való támogatásával megadandja nekünk többieknek, kik már nem élünk, vonzalma ezen utolsó és legfőbb jelét.” Egy párisi távirat szerint Jeromos herceg az elhalt Napoleon hg. végrendelete ellen, mely Eugeniát teszi általános örökössé, pórt akar indítani. Jeromusról azt is beszélik, hogy egy Grévy elnökhöz intézett levelében kijelenti, hogy ő nem akar trónkövetőül tekinteni.

— **Lulu és a szabadkőművesek.** Nincs oly bolond gomba, mely az ultramontán sajtóban meg ne teremjen s a hívő olvasók azt boldog béketűréssel el ne fogyasztanak. Klerikális lapok most azt írják, hogy a francia nép közt mindinkább elterjed az a nézet, hogy Napoléon herceg halála a francia páholyok machinatiójából ered. E páholyok ugyanis összeköttetésben vannak az angol hadsereg szabadkőműveseivel, s ezek kölcsönös egyetértéssel jártak végére az ifju Napoleonnak.

TARKASÁGOK.

— Hány óra atyafi? kérdi valaki az esti órákban, egy előtte ballagó egyéntől.

— Nem tudom, mert én nem vagyok idevaló ember, volt a böles válasz.

*

— Naivitás. Mit fogsz csinálni a babáddal, kérdi egy kis leány kis barátnéját, ha majd megnősösz?

— Jó lesz gyermekeimnek, válaszolja az.

— Hát ha nem lesznek gyermekeid?

— Akkor . . . akkor unokáimnak adom, válaszolá a kis naiv.

*

— Valami csínyért jól elpáholták a cigányt Félegyházán. A more ugyancsak vitte kifelé az írhát a „mület” után; midőn azonban a város tisztességes távolban maradt háta megett, visszazugott felé mondván:

— Megvetlek Félegyháza!

*

— Magarus boltban. Van-e itt mindenféle mag? kérdi egy látogató a magkereskedőt.

— Van bizon.

— Adjon hát egy hatosért töltött káposzta magot.

*

— Tanár: Hogy van latinul: lepény?

— Tanuló hallja a sugást mindenfelül: „placenta” „placenta”, feleli tehát teljes öntudattal: „palacsinta.”

GAZDÁSZAT.

Szántó-vető gép.

Az 1870-ik év őszén egy találmány hire járta be a hazai lapok nagy részét, nevezetesen, hogy Sarkadi Ferencz Tisza-Füredi néptanító egy oly vető gépet talált fel, mely a szántással egy időben, egy erővel, együtt végzi a vetést és magtakarást. Örömmel fogadák e hírt gazdáink közül többen és várva várták az időt, hogy — annak életrevalóságáról meggyőződve — azt magoknak megszerezzhessék.

Hogy azonban valamely találmány a gyakorlatban észszerűen használhatóvá váljék, ahhoz idő, gyakori kísérlet és javítás szükséges. Azon idő óta tehát Sarkadi ur is ezt akarta tökéletességre vinni és most nyugodt lélekkel léphet a gazda közönség elé, mert oly fényes eredményt mutathat fel tényleg a valóságban, a melyet tagadni nem lehet és melyet a szegedi országos kiállítás bíráló bizottsága érdem-éremmel tüntetett ki. A találmány tehát nem aludt el, csak időre volt szükség, hogy a hernyó pillangóvá változzék át. Sokat kellett vele vesződni, sokat költekeznie, még többet fáradoznia, de a munka méltó volt reá. Eredménye az, hogy a gép tökéletesen használható mindenféle apró mag vetéséhez, a törökbuzától kezdve a lóher magig. A gép a szántás mellett vet; vettethetünk vele a barázdába, vagy annak oldalára, vagy tisztán a magházba, felül a szántásra, szórva vagy szemenként hullatva, mint p. kukoriczát, paszulyt — és maga után a magot is betakarja. Bármilyen hazai eke használható hozzá. Ember vagy igaerő szaporitást teljességgel nem igényel, sem több ügyességet vagy vigyázatot, mint bármely közönséges szántás. A gép vetési működése megszűnik azonnal, mihelyt az eke a földből kifordított, megindul pedig a magfolyás vagy vetés ismét rögtön a mint az eke a földbe akasztatik. Tetszés szerint szabályozható, hogy sűrűbben vagy ritkábban vessen és kezelése oly egyszerű, hogy egy gyermekre is reá lehet bízni, csak az ekét tartani képes legyen.

A ki e gép munkájának eredményét látta, kénytelen beismerni, hogy annál egyenlőbb, szebb vetést kívánni sem lehet, csakis a drága sorvető vagy maga után rendesebb vetést, az is csak a mennyiben sorba vet. Ezen eredményt be kellett várnom, hogy ezen ismertető tudósítást jó lelkiismerettel közzé tessesem. Gazdaságos voltára nézve elég legyen annyit mondani, hogy egy 1.600 négyszög öles hold földet 3 véka maggal bőven be lehet vele szórni. Fő előnye azonban az, hogy a szántással a vetés is el van által végezve, legfeljebb tán csak boronálni kell utánna, ha ugyan nem a barázdába szórattuk vele a magot, melyet ez esetben az eke nyom szépen betakar.

Áll e gép egy erőkészületű eketaligából, mely után akasztatik az eke, mint rendesen — és a taligára alkalmazott vető készlethől.

E gép főképen olyan kisebb gazdáknak ajánlatos, kik egy vagy két ekével szántanak, kiknek a drága vetőgépeket és azoknak függelékeit megszerezni vagy módjokban szines, vagy nem is lenne gazdaságos. Feltalálására okot adott azon körülmény, hogy gyakran akkor veri ki az eső a földből a munkást, midőn már vetni kellene és marad vetetlen a föld, míg ha ezzel munkálkodik, a mint az utolsó harázdát felhasította, bátran ott hagyhatja földjét és sem a verebektől és ha tán alávetett, a hidegtől sem, sőt a szárazságtól sem sokat félhet az és minthogy a mag folytonosan nyers földre hull, kikéltése is egyenlőbb és biztosabb. Vehetni vele szélben, valamint esőben is olyankor, mikor az esőtől még szántani lehet.

És azon kívül, hogy szabad kézzel oly pontosan és egyenlően vetni nem lehet, felmenti az embert a vetés fáradságos munkájától. Tartósságra nézve pedig, jó gondviselés mellett, évek hosszú során át használható, annyira kemény szerkezetű.

Egy ily szántva-vető gép ára 50 o. é. frt. és megrendelhető Tisza-Füreden a feltalálónál.

Miután volt alkalmam személyesen e géppel egész múlt őszt folytán munkálkodva és minden vetésemet azzal végezve, annak észszerűségéről meggyőződni: ellenállhatatlanul indítatva érzem magam azt a t. gazda közönség figyelmébe ajánlani.

Óralja-Boldogfalva. (Erdély.)

FÁBRY JÓZSEF.

Szerkesztői üzenetek.

— Bánhalmi Ella Szarvas. Ön eltalálta. A böcs hallgatást legészteribbnek találtuk a multkori versküldeménynel szemben, melyről komolyan szólni alig lehetne. A most küldött verszet sem jobb elődénél, s e két mutatvány után — kíváncsághoz képest — őszintén mondhatjuk: hogy kár effélékre vesztegetni idejét. Az azonban, hogy nem tud verset írni: ne szomorítsa el önt. A költészet hivatás dolga; minden ember nem lehet költő; de minden ember lehet egyik vagy másik szakmában hasznos tagja a társadalomnak. Önben sok szép érzés lakhatik: az az öröme tehát meg lehet, hogy a költői műveket élvezheti, s higgye el ön sokkal többet ér kitűnő műveket olvasni, mint rossz műveket írogatni. Levele végén elnézést kér ön a rossz írásért s indoklásul azt mondja, hogy minden percében el kellett dugnia a küldeményt, nehogy meglássák. Ez ismét arra mutat, hogy ön maga is részteli az efféle időöltésben. Nincs is értelme annak, a hivatás ereje nélkül! — A mi azon kérdését illeti, hogy miért nem közlünk talányokat: válaszolhatjuk, miszerint ennek oka részint az, hogy lapunk tere nagyon igénybe van véve komolyabb köz eményekkel, részint, mert az efféléknek semmi gyakorlati értéke nincs.

— Grf Vay Sarolta Felső-Dabas. A szép költeményt köszönettel vettük, s mielőbb adni fogjuk. Vidra Sanyit régen visszaküldtük. Údvözetünket küldjük.

— Balog J. Doboz. A szép dalokat vettük, s mielőbb adni fogjuk. Szíves ígéretére számolunk.

— Bánfy Zs. Páris. Ezóta bizonyára kézhez érkezett levelünk. A lapokat itt rendesen postára teszik. Az ígért dolog hol késik az éji homályban?

Felélős szerkesztő és kiadótulajdonos SIPOS SOMA.

Üzlet megnyitási jelentés!

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, miszerint saját házunkban

vas-, fűszer- és diszműárú kereskedést

nyitottam, melynek ezikeit bátor vagyok a t. közönség figyelmébe ajánlani a legjutányosabb árak biztosítása mellett.

Elefánt Pál

kereskedő, Szarvason.

Pályázat mérnöki állomásra.

A Békésmegyében, Szarvason székelő kákafoki és halásztelki gáttársulatok a mindkét társulatnál üresedésre jött mérnöki hivatal teendőit ugyanegy egyén által kívánván elláttatni, ezen hivatalra pályázat nyitattik. A társulati mérnök évi fizetése a kákafoki gáttársulatnál 800 a halásztelki gáttársulatnál pedig 500 o. é. forintban van megállapítva. Ezen kívül mindkét társulatnál meg van engedve a mérnöknek bizonyos, a társulatok érdekei által igényelt korlátozással — magán mérnöki munkálatok vállalása is.

Pályázni kívánók képességeiket igazoló adatokkal fűszerelt kérvényeket f. 1879 évi augusztus hó 1-ig küldjék be előírt társulati igazgatóhoz (Szarvason Békés megyében).

Kelt Szarvason, 1879. júl. 4-én.

Sipos Sándor

a kákafoki és halásztelki gáttársulato igazgatója.

CSÉPLŐ-GÉPEK

Szeg-rendszer szerintiék

1, 2, 3, és 4 vonóerőre, szalmarázóval,
tisztító rostával ellátva

fából vagy egészen vasból készültek; új szerkezettel tartó-
sak jutányos árak mellett

díjmentesen szállítva Bécsig és Pestig
kaphatók

PH. MAJFARTH és Társa gépgyárában

MAJNAI FRANKFURTBAN.

10—14

Megbízható alkalmas ügynökök kerestetnek.

Párisi világkiállítás 1878

2 arany- és egy ezüst éremmel kitüntetve.

G A N Z és T Á R S A,
vasöntőde és gépgyár-részvény-társulat,
Budapesten, II. ker.

Ajánlják

**kéregöntetű hengerekkel ellátott
hengerszékeiket**

melyek néhány év óta a bel- és külföldi malmokban eddig használatban
levő köveket mind inkább háttérbe szorítják, és a kisebb malmokban is,
az őrlés kitünőbb minősítése végett igen előnyösek.

Ezenkívül mindennemű gép- és öntődei munkálatokat, fémöntvényű
kerekeiket bányászati munkálatokra stb.

18—20

KOLLARITS JÓZSEF és FIAI

legelső kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött áru gyári raktárunkban
az „YPSILANTI”-hoz

Budapesten, váczi-utca 5-ik szám alatti áruházban,

2—3

kaphatók mindennemű kész férfi-, női és gyermekfehérneműek, vásznak, és asztalneműek

a legnagyobb választékban és kitűnő minőségben a legjutányosb árakon.

Férfi ingek, rumburgi, hollandi vagy írlandi vászonból, darabja 3, 3.50
5, 5.50 6, 7, 8, 10, 12 frt.

Férfi ingek, himzették, madapolánból, melle vászon, darabja 3, 4, 5, 6,
7, 8, 10, 12, 14—20 frtig.

Férfi madapolán-ingek, dbja 1.50 2, 2.50, 3, 3.50, 4 frt.

Férfi színes-ingek, dbja 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50. Két külön gallérral
2.50, 8, 3.50.

Férfi színes angol oxford-ingek, dbja 2.50, 4.75, két külön gallérral
dbja 2.80, 5 frt.

Férfi-gatyák, magyar, félmagyar vagy francia szabásra, pamutból 1.20,
1.30, 1.75, vászonból 1.50, 1.60, 1.75, 2 frt., rumburgi vászonból 2.25,
2.50, 3, 3 frt 50.

Férfi-felharsnyák, pamutból, fehér vagy színes, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50,
6, 6.50, 7, 7.50, 8, 8.50 frtig, ezernéből, fehér tuczatja 3.50, 4, 4.50,
5, 6, 7, 8, 9 frt 14 frtig, felharsnyák, fehérítetlen vászonból, varrottak,
tuczatja 4.50, 6, 7 frt.

Férfi-zsebkendők, fehér vászon, tuczatja 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9,
10, 12 frt, 20 frtig.

Férfi-zsebkendők, vászonból, fehér színes széllel 4.50, 5, 6, 7.50, 9,
batistból szin, széllel, 6.50, 7.50, 10—12 frt., színes pamutzsebkendők
darabja 35 kr., 40 kr., pamut batistzsebkendők színes széllel, tuczatja
3 frt.

Férfi-gallérok, minden formában, legfinomabb tuczatja 3 frt, 3 frt 50.

Férfi-kézelők, tuczatja, 12 pár, 5 frt, 6 frt.

Női ingek, rumburgi vászonból, sima, dbja 2.25, 2.50, 3, 3.50, 4, 5
frtig, slingelt 3, 3.50, 4, 5 frtig., francia mellvarrással és himzették
3.50, 4, 5, 5.50, 6, 7, 8, 15 frtig, madapolánból sima 1.50, 2 frt,
slingelt 2.50.

Női háló-cosettek madapolánból, egyszerűek 1.30, 1.50, díszített 1.75,
2.20, 2.50, 3, 3.50 4, 4.50, 5, 10 frtig.

Női lábravalók, madapolánból, sima szegélyzet, dbja 1.60, slingelt 1.90,
díszített 2.25, 2.50, 3, 3.50, 5 frtig.

Női alsószerkezetek, madapolánból, szegélyekkel és díszítéssel, darabja
2.50, 3, 3.25, 3.50, 4, 4.50, 5, 15 frtig, uszálylány 4, 5, 6, 7, 8, 20
frtig.

Női hártyák pamutból, kitűnő minőségben, tuczatja 5.50, 6, 6.50, 7,
8, 22 frtig, ezernéből, tuczatja 10, 11, 12, 14, 22 forintig, színesek pa-
mutból, párja 75, 80, 90 kr. 1 frt, 1.20, 1.30, 1.50, 3.50 krig.

Női zsebkendők, fehér vászonból, tuczatja 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8,
10 frtig, angol ezernéből, fehér 4, 5, 6, 8, 30 frt.

Női francia derékfűzők (Mieder), dbja 1.30, 2.30, 2.75, 3, 3.50 4 frt
50 krig.

Fü-íngék, 6 évesek számára, madapolánból, dbja 1, 1.40, színes 1 frt
25, 1.40, vászonból 2.10, 2.40, félmagyar gatyák 1.10, 1.20 8 éves-
eknek ingek madapolánból 1.10, 1.50, színesek 1.35, 1.55, vászon-
ból 2.20, 2.45, gatyák 1.25, 1.40: 10 éveseknek, madapolánból 1.20-
1.65, színesek 1.60, 1.75, vászonból 2.30, 2.65, gatyák 1.35, 1.60;

Az árak legjutányosban szabottak, s ha valaki a megvett vagy rendelt tárgyakból akár mi oknál fogva tetszésre nem lenne 14 nap
alatt ha az árszólványlakkal a van ellátva, nemcsak sz vesen kiser betik, de kívánságra az ért: fizetett összeg is visszaadatik.

Levél általi megrendelések még az nap, melyen érkeznek, kalonös figyelemmel és pontos in eszközöltetnek és csomagolási díj nem számítunk.

12 éveseknek ingek madapolánból 1.30, 1.80, színesek 1.65, 1.90,
vászonból 2 frt 40, 3, 3.30, gatyák 1.55, 1.80: 14 éveseknek ingek
madapolánból 1 frt 40, 1.90, színesek 1.75, 2.10, vászonból 2.05,
3.15, 4 frt, gatyák 1.05, 2 frt; 16 éveseknek madapolánból 1.50,
2.10, színesek 1.75, 2.20, vászonból 3 frt, 3.50, 4, 4.50, gatyák
1.75, 2, 2.25.

Kész fehérneműek leányok számára, minden nagyságban és minőség-
ben, ugyisint esecsemők számár, melyekről kívánatra nagy árjegy-
zékünket bérmentesen beküldjük.

Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat vászon és asztalneműekben.

Rumburgi vászon, 42 méter (54 röl) vége 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30,
32, 35, 38, 40, 45, 50, 120 frtig.

Hollandi vagy írlandi vászon, 39 méter (50 röl) 22, 23, 24, 25, 26,
28, 30, 32, 34, 38, 40, 45, 50 100 frtig.

Hollandi vászon gyermek-fehérneműekre és ágyneműekre, 32¹/₂ méter
(42 röl) vége 10, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 50 frtig.

Creas-vászon, 23¹/₂ méter (30 röl, vége 10.50, 11, 11.50, 12, 13, 14,
15, 16, 17, 18, 19, 20, 30 frtig.

Lepedő-vászon egy szélben, 29 méter (37 röl), 12 lepedőre, vége 33,
30, 38, 40, 42, 44, 45, 48, 50, 100 frtig.

Féhr pamutesínavt, ágyneműekre, 1 méter 38, 40, 48, 58 kr.

Madapolán vagy Chiffon vége 40 méter 9.30, 10, 11.20, 12.50,
13.20, 5.80, 16.80 18.50 19.20

Színes kanavász, 23¹/₂ méter (30 röl) 9, 9.50, 10, 11, 12, 13, 14, 15 frt.

Színes ruhaperkálók dús választékban, 1 méter 30, 38, 48, 50, 52
54, 56 60 kr

Vászonzsebkendők hölgyek és urak számára, tuczatja 2.50 3, 3.50, 4
5, 6 7, 8, 9, 10—20 frtig.

Türölközők, tiszta vászon, tuczatja 15 50, 5.80, 6, 6.90, 7.00, 8, 9, 10 20 frt.

Asztalkendők, tiszta len, tuczatja 4.00, 5, 5.50, 6, 7, 8, 9 frt, a ro-
sz k 6 8, 10, 12, 14, 21 személyre darabja 1 frt 90 kr-től 14 frtig.

Damasi asztali terítékek 6 személyre 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 9, 10, 24
frtig 12 személyre 12, 12.50, 13, 14.50, 15, 16, 18, 20, 40 frtig, 14
személyre 25, 27, 32, 48 frtig, 24 személyre 32, 3, 40, 46, 53,
70 frtig

Kávés kendők színes és fehér, darabja 3, 3.60, 5, 5.50, 6, 11 forintig
esemege-kendők tuczatja 2, 3.50, 4.50, 5.50 krig.

Csipekfüggönyök, 1 ablakra 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 8, 9,
10 15 frtig,

Ágyterítők, darabja 4.50 5, 6, finom ripsből 9.50; asztalterítők 3.80,
4 5 frt, rip ból 7 frt 50 kr

Ágypokroczok, kisebbek 4.50, 6.50, nagyobb 6 6.50, 7.50, 8.50, 11,
4 f t 60 kr.

Menyasszonyi készletekkel 180 frttól 1800 frtig és feljebb, kész
fehérnemű és vászonban a legjobb kiállításban szolgálhatunk,
ezekről árjegyzékünket kívánságra bérmentesen beküldjük.